

оприлюдненням тільки інформації, передбаченої чинним законодавством, ігноруючи роль фінансової комунікації в корпоративному менеджменті.

3. Отримання окремими групами мажоритарних акціонерів «доходів від контролю», а не дивідендів та курсових різниць. При цьому в Україні досі не створено ефективної моделі контролю за менеджерами, яка враховувала б репутаційні ризики, управлінський досвід тощо.

4. Недостатня ефективність держави як власника корпоративних прав.

Таким чином, створена в Україні модель корпоративного управління не тільки не запобігає порушенням прав акціонерів, а й безпосередньо сприяє появі певних проблем, що перешкоджають даному процесу, а саме: проблеми у напрямі правового забезпечення розвитку корпоративного управління, проблеми зв'язані із захистом прав акціонерів, проблеми вдосконалення системи розкриття інформації про діяльність акціонерних товариств, проблеми у напрямку формування та розвитку культури корпоративного управління.

Список використаних джерел

1. Ковалевська К.А. Організаційно-економічний механізм управління холдинговою компанією за узгодженістю корпоративних інтересів. *Формування ринкових відносин в Україні: зб. наук. праць*. Вип. 6. К., 2012. С. 70-74.
2. Корпоративні відносини: методологія дослідження та механізми функціонування: монографія. Донецьк: Східний видавничий дім, 2012. 160 с.
3. Сучков А. В., Кінцель А. Д. Моделі вітчизняного корпоративного управління: світовий досвід та вітчизняні реалії. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2014. №2 (26), С. 228-235.

Шостак І.

*студентки III курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н. доцент кафедри
цивільного права і процесу THEU Труфанова Ю.В.*

ПАТРОНАТ НАД ДІТЬМИ ЯК ФОРМА СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ

Актуальність теми. У всі часи існування суспільства питання, що пов'язані з дітьми займали особливе місце в суспільстві та для кожної людини окремо. Це пояснюється тим, що у житті людини дитинство відіграє важливу роль у подальшому формуванні особистості, що згодом матиме вплив на суспільство та його безпеку в цілому. За загальними принципами усі діти мають право на щасливе дитинство, соціальний захист та батьківську любов, бо вони вже від народження є повноцінними і рівноправними учасниками суспільства. Але в суспільстві та житті людини бувають випадки, коли дитина з певних обставин втрачає батьківську опіку та не має законного опікуна, у такому випадку Організація Об'єднаних Націй прийняла конвенцію, де зазначено, що дитина, яка позбавлена постійного або тимчасового сімейного оточення, має право на допомогу та захист держави.

У продовж останніх років в Україні соціальне сирітство прискорено зростає. Це знаходить пояснення в таких причинах як:

- на території України відбувається військовий конфлікт та антитерористичні операції;
- складна економічна ситуація в населення;
- геополітичні зміни;
- низька якість охорони здоров'я.

У зв'язку з скрутним становищем населення кількість українських сімей, які мають можливість усиновити дитини або встановити опіку над дітьми скорочується, і це стає причиною того, що кількість дітей, які потрапляють в установи соціального захисту зростає. Якщо розглядати подальшу долю дітей, які залишилися без піклування та опіки батьків, то при виборі органами опіки і піклування форм виховання, то перевага надається сімейним формам виховання в тому числі договору патронату [4].

Інститут патронату в Україні є досить новий. Перше законодавче закріплення з'явилося в Сімейному кодексі України (далі СК) 10 січня 2002 року. До того часу в нормативних актах вживалося поняття «прийомна сім'я» та «дитячий будинок сімейного типу». В СК України, оновленій редакції, є норми, що регулюють патронат над дітьми, а саме це описано в главі 20 Сімейного кодексу України та має назву «Патронат над дітьми». Цей розділ включає в себе 5 статей (ст.ст 252-256) [1].

Проаналізувавши дані статті можна дати визначення, що ж таке патронат. Патронат над дитиною – це альтернативний тимчасовий догляд за дитиною, яка опинилася в складній життєвій ситуації, на період подолання дитиною, її батьками чи законними опікунами ситуації, що перешкоджають повноцінному догляду за дитиною. Метою патронату над дитиною є забезпечення права кожної дитини, у якої виникли важкі життєві обставини, виховуватися у благополучному сімейному середовищі на період доки її батьки чи законні опікуни усунуть проблемні життєві обставини.

Сімейний патронат здійснюється шляхом надання дитині, яку взяли на виховання, усіх необхідних та сприятливих умов, які забезпечують успішне формування дитини, як повноцінної особистості в суспільстві.

Патронат може встановлюватися над дитиною, яка потрапила до складних умов життя, а саме:

- новонароджені діти від яких відмовилися в пологовому будинку;
- діти, над якими у сім'ї здійснювалося насильство;
- діти, які не мають постійного помешкання (безпритульні);
- діти, переміщені із окупованих територій або району проведення антитерористичних бойових дій;
- діти із сімей, в яких існує загроза життю та здоров'ю дитини;
- підкинуті чи знайдені діти;
- діти в яких батьки померли або безвісно відсутні [5].

Патрон встановлюється над дітьми від народження до 18 років. Термін перебування дитини в патронаті визначається індивідуально до потреб дитини, але не може перевищувати трьох місяців в окремих випадках може бути продовжений до шести місяців.

Враховуючи сказане доцільно зазначити поняття «патронатного вихователя». Патронатний вихователь – це особа, яка за участю членів сім'ї надає послуги з догляду, виховання та реабілітації дитини у своїй сім'ї. Законодавство України встановлює вимоги до осіб, які бажають стати

патронатними вихователями [4 с. 93]. Так, відповідно до нормативних актів патронатними вихователями можуть бути:

- громадяни України віком від 35 до 60 років для жінок, від 35 до 65 років для чоловіків, які перебувають в законному шлюбі та мешкають на спільній житловій площі;

- стан здоров'я не перешкоджає забезпеченню сприятливих умов для дитини;

- у них присутній успішний досвід виховання дітей;

- відсутні проблеми із законом;

- у них в наявності є житлова площа(орендована чи власна);

- зібрали та надали відповідний пакет документів, необхідний для кандидатів у патронатні вихователі;

- успішно пройшли та отримали довідку за результатами навчання тренінгу по сімейному патронату [1].

В особи, яка бере дитину під патронат набуваються разом і обов'язки до яких входять:

- забезпечення неповнолітньої чи малолітньої дитини житлом, їже, одягом та іншим;

- сприяння спілкуванню дитини з її батьками, родичами та іншими особами;

- сприяння умовам для навчання та духовного розвитку дитини;

- надання послуг визначеними договором про патронат [2].

Договір патронату укладається між органом опіки та піклування з однієї сторони та патронатним вихователем із іншої. Передача дитини до патронатної сім'ї здійснюється працівником служби у справах дітей. На протязі часу, коли дитина перебуває у патронатній сім'ї патронатним вихователем ведеться журнал спостереження, де він зазначає інформацію про дитину її фізичний, духовний стан, проблем з якими стикаються вихователі, особливості характеру та інше.

Держава сприяє патронату над дітьми шляхом соціальних виплат та іншої матеріальної, психологічної допомоги. Соціальні виплати здійснюються за кошти місцевих бюджетів. Перебування дитини під патронатом вихователів не звільняє від матеріального забезпечення батькам дитини.

Однією із головних проблем патронату над дітьми є мала кількість охочих стати патронатними вихователями, але в останні роки спостерігається позитивна тенденція сімейного патронату. Це пов'язане насамперед з тим, що Україна відходить від пост-соціалістичного режиму і приймає європейські цінності та моральні принципи [5].

У висновку можна сказати, що законодавство у сфері сімейного патронату не стоїть на місці, а змінюється у позитивному напрямку. Нещодавні зміни в 2017 році дали змогу чітко сформулювати поняття «патронату над дітьми». Так, згідно із статті 252 Сімейного кодексу України: патронат над дитиною – це тимчасовий догляд, виховання та реабілітація дитини в сім'ї патронатного вихователя на період подолання дитиною, її батьками або іншими законними представниками складних життєвих обставин. Україна на разі перебуває у складному економічному становищі, що ускладнює взяття дітей на патронатне виховання, але Україна не перестає йти до позитивних змін, не зважаючи на складні умови.

Список використаних джерел

1. Сімейний кодекс України: Закон України №2947-14 від 10 січня 2002 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2947-14/page>.
2. Порядок створення та діяльності сім'ї патронатного вихователя, влаштування, перебування дитини в сім'ї патронатного вихователя: Постанова Кабінету Міністрів України №148 від 16 березня 2017 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/148-2017-%D0%BF>.
3. Інформація про діяльність Мінсоцполітики щодо запровадження патронату над дитиною. URL: <http://www.msp.gov.ua/news/12150.html>
4. Токарчук Л.М. Патронат на дітьми: постановка проблеми. Правова держава. 2017. №28. С. 91-96.
5. Патронат над дитиною – забезпечення найкращих інтересів дитини. URL: <http://rda-hm.gov.ua/novini/patronat-nad-ditinoju-zabezpechennya-najkraschih-interesiv-ditini>.